

תת"ע (חדרה) 3487-03-25 - מישיל סאלם נ' מדינת ישראל

תת"ע (חדרה) 3487-03-25 - מישיל סאלם נ' מדינת ישראל לשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 3487-03-25

מישיל סאלם

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[25.12.2025]

כבוד השופטת עידית פלד

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 21.4.25.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה וצירופותיה ובתגובת המשיבה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אין מחלוקת כי המבקש קיבל באופן ידני את הדו"ח מהשוטר וקיבל את ההזמנה לדיון. כך שקיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקש אודות הדיון בו נשפט בהיעדרו. אלא שלטענת המבקש, הוא נאלץ להסתתר תקופות ממושכות ולהימנע מחשיפה פומבית מחשש ממשי לחייו ולכן לא הופיע לדיון בעניינו. מעבר לעובדה שטענות אלה נטענו בעלמא, הרי שלא הוברר מדוע המבקש לא הגיש בקשה לדחיית מועד הדיון, והמתין שיחלפו חודשים רבים לאחר קיום המשפט והגיש את בקשתו באיחור רב; והמבקש לא גילה כל עניין בדיון שהתקיים, על אף שהיה מודע לקיומו, לא טרח לבדוק מה נקבע בהיעדרו בדיון, ופנייתו לבית המשפט לצורך ביטול פסק הדין רק לאחר כ- 7 חדשים נעשתה באיחור משמעותי; ולכן איני מוצאת מקום לקבל הבקשה מטעם זה.

אשר לתנאי השני - וזה העיקר, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בעניינו. ככלל, על מנת לבטל פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם משום חשש לעיוות דין, על הנאשם להצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להוביל לשינוי תוצאות פסק הדין (ראו: רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, (25.3.2018); רע"פ 2575/17 גיאר נ' מדינת ישראל, (6.9.2017); רע"פ 8626/14 סמארה נ' מדינת ישראל (10.2.2015)).

המבקש מעלה בבקשתו טענות רבות שעניינן כשלים בעריכת הדו"ח, אך לא הובאו בפני דו"ח השוטר ונסיבות האירוע לרבות תגובת הנהג במועד האירוע, מהן אוכל להסיק באשר לקיומו של עיוות דין; וגם "ציון" רשימת כשלים" כללית כפי שפירט המערער בבקשה, אין בה כדי להצביע על עיוות דין" (עפ"ת (מחוזי נצרת) 29719-08-25 זועבי נ' מדינת ישראל, 28.10.25).

אין גם בטענה לקיומו של נזק בשל צבירת נקודות במשרד הרישוי כדי להצדיק קבלת הבקשה (עפ"ת (מחוזי חיפה) 37191-10-21 שרארי נ' מדינת ישראל, 15.11.21, פסקה 18); ו"מדובר בשיקול של תועלת ולא בשיקול של עיוות דין". (עפ"ת (מחוזי חיפה) 21418-12-15 קויפמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.12.2015); ו"מן המפורסמות, כי ניקוד ואמצעי תיקון אינם בבחינת עיוות דין". (עפ"ת (מחוזי חיפה) 74456-01-24 איאד ג'בארין נ' מדינת ישראל, 26.2.24).

גם העונש שהושת על המבקש (30 ימי פסילה בפועל וענישה נלווית) הינו סביר, לנוכח מהות העבירה, חומרתה ורף החרیגה מהמהירות המותרת, ומתחם הענישה ההולם את העבירה בה הורשע וכן ביחס לעברו התעבורתי (24 הרשעות קודמות); ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין. מדובר בעבירה מסוכנת ומסכנת, והעונש שהוטל הוא סביר ומידתי ואינו חורג ממדיניות הענישה הראוי והמקובלת ואין בו כדי לייצר עילת עיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו. לפיכך, הבקשה נדחת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיצוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ו, 25 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.